

POTANIAŁY (1) *part praet act*

N pl subst potaniał(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Który stał się gorszym: Mores huius seculi nostri corruptissimi sunt, Obyczaję wieku nášzego/ fą bårzo pokázone/ złe/ potániále. Mącz 377d.

Cf **POTANIEĆ**

KW